Ecce q̃ faciũt: Mã hmõi idumęi sũt: a Qui dicũt exinanite exinanite. i. pereãt omes q̃ sũt in ea. s. hierusalẽ: c Usq̃ ad fundamentũ. i. penit⁹ deficiatis qui estis in hierusalẽ: nec vnus q̃dẽ remaneat: Sic̃ de domo dicit: Destruat etiã vsq̃ ad fundamẽtum: Et de cisterna: Exhauriat vsq̃ ad fũdũ. Talia dicũt isti: Sz o⁹ d Filia babylonis misera: in tua exultatione ꝛ ꝓsumptiõe. Idumęã dicit filiã babylonis: qꝛ eã secuta est et ei ꝓiuncta. f Beatus q̃ retribuet tibi retributionẽ. i. pęnã quã tu mereris ꝑ impietate tua. Quę aũt sit ista retributio/exp̃mit/dicens: b Btũs q̃ tenebit ꝛ allidet paruulos suos: idumęorꝫ. s. ad petrã: ex iusta vindicta. Potest etiã exponi de babylonijs ac paruulis eorꝫ: q̃s crudeliter interfecerũt medi et persę/in babylonis destructiõe. Esa. xiij. d. Suscitabo super vos medos: q̃ argentũ nõ quęrãt nec aurũ velint: sed sagittę paruulos interficiẽt. Et tũc sic/ d Filia babylonis. i. gens babylonica: e Misera: ꝓ destructionẽ ꝑ cyrũ et dariũ factã: f Btũs q̃ retribuet tibi retributionẽ: vt sup̃ expositũ est: i Et allidet paruulos suos: vel tuos/ad petrã. Ex crudelitate eiꝰ accipiebãt pueros ꝑ pedes/ꝛ allidebãt capita eorꝫ ꝗ parietẽ. Et b ꝗm lrãz.

Mystice * nis/vt p̃mienk. a Qui dicũt: de ipsa hierl'm. s. ecclesia: b Exinanite exinanite. i. annihilamini. Et hoc dicit ad similitudinẽ cisternę/vñ si aqua hauriꝫ: vsq̃ ad fundamentũ quenik. Sed q̃d ꝓdest talibus vitã tollere quibus christus est fundamentũ/q̃ est vita eterna? Deinde ꝓuertẽs sermonẽ ad eorꝫ ciuitatẽ/ait: d Filia babylonis misera/es: ipsa exultatiõe tua ꝛ ipsa ꝓsumptione. Nota ciuitas malorꝫ ꝛ babylon dr̃ ꝛ filia babylonis: sic ꝛ ciuitas iustorꝫ ecclia dr̃ sion/ꝛ filia siõ: ꝗ ꝑ successionẽ facta est filia babylonis ꝛ ꝑ eius imitationẽ: sicut ecclia ꝑ successionẽ ꝛ imitationẽ erit filia sion. Sequit: f Btũs q̃ retribuet tibi. s. allisionẽ spiritualẽ ꝓ allisione carnali: g Quã retribuisti nobis. s. odiũ ꝓ dilectiõe. h Beatus q̃ allidet paruulos suos: vel/tuos: ad petrã. i. christũ. s. q̃ captiuos reducet ad viã veritat̃ ciues tuos: q̃ dũ sunt paruuli reduci possũt: nõ oĩo obstinati in malicia.

Moraliter * diei eructat verbũ. a Qui. s. mor⁹ illiciti: dicũt exinanite exinanite vsq̃ ad fundamentũ. i. totaliter exterminate hierl'm interiorẽ: Mã ex coaceruatiõe vitiorꝫ/surripit ꝓfidentia ꝛ robur exterminãdi ciuitatẽ aĩę iteriorẽ. Sz d Filia babylonis misera. i. caro/q̃ ꝓfusionẽ pctorꝫ i/gerit: cui digna cõpẽsatio dar̃: vt sicut ꝓcitat ad vitia: ita repressa virtutib⁹ subdar̃: q̃d carni retribuere beatorꝫ est. Unde sequit: h Btũs q̃ tenebit ꝛc̃. i. q̃ etiã paruulos q̃ ex carne nascunt̃. s. motus malos/añq̃ crescãt retinet/ne sint liberi. i Et allidet puulos suos ad petrã/christũ: vt cõfracti dispereãt. Dicunt aũt mali motus paruuli/ꝓ ꝓpietates paruulorꝫ malas. Paruuli eiꝰ p̃mo fetent vrina et ĩmũdicia: sic mali mor⁹ in aĩa fetẽt in ꝓspectu dei. Esa. xxxiiij. a. De cadauerib⁹ eorꝫ ascẽdit fetor. Joel'. ij. e. Et ascẽdet fetor eiꝰ ꝛ ascẽdet putredo eiꝰ: qꝛ supbe ęgit. Scdo/paruuli fedant gremiũ matris: ꝛ aliq̃ ꝑtractando eos cõblandiunt̃ sibi q̃ stercora in faciẽ eiꝰ mittũt: sic mali motus in aĩa fedant gremiũ ꝛ faciẽ aĩę stercoriẽt̃/si ĩmorari p̃mittunt̃ ꝛ citi⁹ nõ expellant̃/ꝛ a ꝓsensu hõ nõ caueat: qꝛ solꝰ ꝓsensus ꝛ volũtas peccandi reos nos facit. Juuenal'. Nas patiꝫ pęnas peccãdi sola volũtas: Mã scelus intra se tacitũ q̃ cogitat vllũ/Facti crimen habet. Tertio habẽt sp manus ĩmundas: sic mali mor⁹ ꝛ malę cogitatiões in aĩa opa ĩmunda. Habẽt eiꝰ opa nr̃a radicẽ suã ex corde vel intentiõe bona vl' mala. Matth̃. xv. b. De corde eiꝰ exeũt cogitatiões malę/homicidia/adulteria/fornicationes/furta/falsa testimonia/blasphemię ꝛc̃.

† Dicẽtium exinate euacuasq̃ dũ pc. dis. 3. c. i. tibus

Al. † infelix

† filiũtes tuos

a b c d e f g h i † Qui dicũt exinanite exinanite: vsq̃ ad fũdamẽtũ i ea. Filiã babylonis† miserã/beatus q̃ retribuet tibi retributionẽ tuã: q̃ã retribuisti nobis. Beat⁹ q̃ tenebit/ꝛ allidet: † puulos suos ad petrã.

Psalmus ipsi dauid.

k Con/ (CXXXVII
l fitebor tibi domine
m in toto corde meo:
n quoniã audisti† omnia verba oris mei. † In cõspectu angelorũ psallam tibi:

Ps. 68.

Al. nõ hꝫ tota

Al. † Et corã angelis

Matth. vj. c. Si oculꝰ tuus. i. intẽtio tua/simplex fuerit: totũ corpꝰ tuũ lucidũ erit: si aũt nequã fuerit ꝛc̃. Quarto paruuli stãt in luto ꝛ ĩ terra: sic mali mor⁹ ꝛ malę cogitatiões in aĩa de terrenis exoriunt̃/ꝛ circa hęc terrena ꝛ lutosa ꝓsunt̃: Quia omne q̃d̃ est in mũdo aut est ꝓcupiscẽtia carnis/aut ꝛc̃. j. Joh. ij. c. A q̃b⁹ terrenis ꝛ lutosis se eripi orabat ꝓphã/dicens: Eripe me de luto fęcis/vt nõ intingar: scꝫ ꝑ amorẽ. Sic̃ ꝛ paulus/q̃ omia vt sterco/ra arbitrabat̃: Phil'. iij. b. Quinto paruuli sũt debiles ĩ p̃ncipio ętat̃: ꝗ crescẽtes paulatim fortiores fiũt: sic mali motus in aĩa in p̃ncipio debiles sũt: ꝗ si p̃mittunt̃ crescere/subito de capillo transeũt ĩ trabẽ ꝛ dominiũ sumũt in aĩa: ita vt postea difficili⁹ expellantur: Ideo p̃ncipijs obsta. Sexto generãt vermes/q̃ꝫ natura sp est rodere: sic mali mor⁹ generãt morsus ꝓsciẽtię ꝛ corrosionẽ. Unde dãnat̃ ꝛ impijs/Esa. lxvj. g. Vermis eorꝫ nõ moriet̃. Rep̃mant̃ q̃ paruuli mor⁹ ab aĩa/q̃ tot mala inferũt/et deo nimis displicẽt. Si eiꝰ sibi nõ displicerẽt/ꝑ Esaiã nõ diceret: Mũdi estote: auferte malũ cogitationũ vr̃aꝫ: Esa. j. e. Et iterũ per Ps̃. Quę dicit̃ in cordib⁹ vr̃is: ꝛ in cubilib⁹ vr̃is cõpungimini. Quia ꝗ vt inq̃t Hiero⁹ ad eustochiũ: ĩpossibile est in sensũ hoĩs nõ irruere motũ medullaꝫ calore: ille laudat̃/ille p̃dicat̃: btũs qui statim vt cęperit cogitare iterficit cogitatus/ꝛ allidit eos ad petram: petra aũt est christus: q̃ omib⁹ inuocantib⁹ eũ in veritate suũ libenꝫ ĩpartit̃ auxiliũ: Cũ q̃ beati regnãt in patria in sęcla sęclorꝫ.

Ps̃. 4.

1. Corint. 10. a.

Confiteor ꝛc̃. (Expositio Ps̃. CXXXVII.

Titul⁹. Psalm⁹ ipsi dauid. Expositio tituli patet ex sępe iã dict̃. Captiu⁹ q̃ sup̃ fleuerat sedẽs sup flumia babylonis: iã q̃ si reędificata hierl'm ꝛ tẽplo restaurato/ꝛ q̃ si fact⁹ cõciuis illi⁹ ciuitatis q̃ nõ fuit captiua: laudat deũ ꝓ libertate/dicens: Confiteor/cõfessione laudis: eo mõ q̃ Matth. xj. d. Christ⁹ dic̃: Confiteor tibi pater ꝛc̃. Qd̃ nullo mõ de ꝓfessiõe fraudis intelligi potest. Et de q̃ laudet deũ manifestũ est: qꝛ reuelasti inq̃t ea puulis. Intentio psalmi est/monere ad laudẽ. Mod⁹. Diptit⁹ est psalm⁹. Primo cõmendat bũficia sibi data. Scdo dicit quõ hęc ad oẽs dilatenꝫ: ibi: Cõfiteanꝫ. Dic̃ q̃: k Cõfiteor tibi dñe. i. laudabo te. Qd̃ intelligi nõ pot̃ de ꝓfessiõe fraudis: sicut exponit Hiero⁹. l In toto corde: vt nulla pars occupata in huiꝰ sęcli ambitiõe relinquat̃: ꝛ ideo nõ pot̃ esse fraus: Ac si dicat: totũ cor in arã tuę ꝓfessionis ĩpono: totũ accẽde flãma tui amoris. Si de ꝓfessiõe pctorꝫ itelligit̃/ex toto dicit: quia sic multę ęgritudines in vno corpe: sic multę passiones in vna aĩa. Et sic̃ sanari nõ dicit̃ corpꝰ multę ęgritudinib⁹ ęgrũ/nisi ꝗm oẽs sanent̃: sic nec aĩa sanari dicit̃ nisi oĩa pctã pctorꝫ ꝓfiteat̃: Bñ q̃ dic̃: In toto corde meo. Et q̃re? m Quũ audisti oĩa vba oris mei/iteriorl': vbi ꝓpe est deꝰ. Lõge a deo te nõ facit nisi iniqtas sola. Ad ostendẽdũ etiã pietatẽ ꝛ largitatẽ dei ꝗutęq̃ cordialis oĩonis: oĩa vba oris sui dicit exaudita: est eiꝰ dñs prompt⁹ facere volũtatẽ seruorꝫ suorꝫ. Jõ qꝛ sic exaudisti: n In ꝓspectu angelorꝫ psallã tibi. i. corã angel'ẽ psalteriũ ꝛ gaudiũ meũ: q̃d̃ est de supiorib⁹: nõ corã hoĩbus q̃ de inferiorib⁹ gaudẽtes nescũt gaudiũ iusti: ꝗ putãt miserũ quẽ videt̃ flagellari. Uel: In ꝓspectu angelorꝫ ꝛc̃. i. in laudãdo deũ p̃ponomihi angelos: vt imiter eos q̃b⁹ ęq̃ri expecto: sicut nũc laude: ita post dignitate: Angeli aũt in laude dei nihil aliud sibi p̃ponũt q̃ꝫ solũ deũ. Uel sic: In ꝓspectu angelorꝫ. i. in ea puritate q̃ te angeli ꝓspiciũt ꝛ laudãt. s. vt ĩ te solo sibi acquiescãt. Unde moyses iubet̃ ꝓstruere tabernaculũ ꝗm exemplar q̃d̃ i mõte mõstratũ est: Exo. xxv. d. Uel sic: In ꝓspectu angelorꝫ. q. d. laudabo te gr̃as agẽs de mnisterio angelico nobis exhibito. Quę aũt bũficia circa nos ex ministe/

Partitio psalmi

ditiões puerq̃b⁹ pñt assi ari prauimo cogitationũ

Juuenalis satyra. 13.

Angelorꝫ suffragia ꝗtũ ad triplex esse

rio angelorꝫ puenianꝫ: Notãdũ ꝙ angeli sunt ministri nostri quãtũ ad esse: naturę/gratię ⁊ glorię. Status eñ naturę nr̃ę lapsę/est triplex. s. pugnę: culpę/⁊ pęnę. Primo eñ angeli iuuant nos ĩ pugna siue temptatiõe. Exo. xiiij. e. Angel⁹ dñi q̃ custodiebat castra isrl̃ interposuit se inter ęgyptios pseqũtes/⁊ exercitũ fugientẽ. Istõ adiutoriũ fit triplicĩ. Primo ligãdo dęmonis potestatẽ. Apoc. xx. a. Angelus ligauit diabolũ et misit in abyssũ. Et Tob. viij. a. Angelus raphael religauit dęmonẽ in supiora deserti. Hęc religatio/est potestatis ei⁹ restrictio. Scõo liberat/temptationẽ minuẽdo. Geñ. xxxij. f. Angelus q̃ luctabat cũ iacob: tetigit neruũ femoris ei⁹. Tertio/muniendo signo cruc̃. Apoc. vij. a. Clamauit angelus dicẽs: nolite nocere terrę donec signem⁹ ⁊c. Et Eçech. ix. b. Signa signo tau frontes viroꝝ. Secundus est status culpę: in q̃ angelus tripliciter iuuat. Primo ꝑseruando a pctõ futuro. Numeri. xxij. f. Angel⁹ euaginato gladio ꝓhibuit balaã ꝓphaz p̃cio ꝓductũ/ne ꝓ'ĩm dei maledicere/voce asinę. Asina/sensualitas est. Sessor/est ratio: q̃ aliq̃ alienata ferr̃ ad perpetrandũ pctũ. Gladi⁹ euaginatus/terror iudicij: quẽ de⁹ pctõri cõminat. Exo. xv. b. Euaginabo gladiũ meũ/et iterficiet eos man⁹ mea. Scõo angel⁹ corripit pctã p̃terita. Judic̃. ij. a. Angelus ascẽdit ad locũ flentiũ ⁊ increpauit filios isrl̃ de ingratitudine ⁊ p̃uaricatiõe dicẽs: Eduxi vos de terra ęgypti ⁊c. Et seq̃t: Eleuauerũt vocẽ suã ⁊ fleuerũt. Quia ĩcrepantib⁹ angelis pctã p̃terita/debemus moueri ad fletũ ꝓtritionis. Tertio/angelus cogit exire a pctõ p̃senti. Geñ. xix. c. Angel⁹ coegit loth exire de sodomis. Tertius status naturę lapsę/est status pęnę: a q̃ liberat angelus ꝓfortando. Luc̃. xxij. e. Angelus dñi ꝓfortauit christũ in sudore sanguinis. Itẽ pęnã extinguẽdo. Dañ. iij. e. Angelus dñi descẽdit in fornacẽ/⁊ excussit flammã ignis de fornace: ⁊ fecit mediũ fornacis q̃si ventũ rozis flantẽ. Itẽ

Ps. 90. ꝓseruando. Ps̃. Angelis suis mandauit de te. Secũdus/est status grę: q̃ cõprehendit incipientes/ꝓficientes/⁊ pfectos: quibus necessariũ est ministeriũ angelicũ. Incipientib⁹ in cõtritione/ꝓfessiõe/⁊ satisfactiõe: qz sanat oculos cordis ad cõtritionẽ: purgat labia ad ꝓfessionẽ: ꝓgaudet ad satisfactionẽ. De ꝓmo/Tob. xj. c. ad documentũ angeli ex felle sanat⁹ est tobias. De secundo/Esa. vj. c. Angelus purgauit labia ꝓphetę. De tertio/Luc̃. xv. b. Gaudiũ est corã angelis dei super vno peccatore pęnitentiã agente. Proficientib⁹ aũt adsunt angeli/excitando intellectũ/pascendo affectũ/ducẽdo ⁊ reducẽdo effectũ. De ꝓmo/Zach. iiij. a. Angelus dñi excitauit me q̃si hominẽ q̃ excitat a sõno. Et Act̃. xij. b. Excitauit petrũ. De secũdo. iij. Regl̃. xix. a. Angel⁹ ministrauit helię subcinericiũ panẽ. De tertio Tob. v. c. Angel⁹ duxit ⁊ reduxit tobiã. Et iudith angelus dñi duxit ⁊ reduxit incorruptã: Judith. xiij. c. Perfect̃ ꝓo necessariũ est ministeriũ angelicũ inflammando ad amorẽ/p̃sentando bona opa/visi-

Ps. 103. tando corda. De ꝓmo/Ps̃. Qui fac̃ angelos tuos ignẽ vrẽtẽ. De scõo Tob. xij. c. Qñ orabas cũ lachrymis: ego obtuli orationẽ tuã deo. De tertio Geñ. xxviij. c. Jacob vidit angelos ascendẽtes ⁊ descẽdentes. Angeli descendũt/cũ aię dulcedinẽ afferũt: sed ascendũt/cũ animã in ꝓtẽplationẽ efferunt. Tertius/est status glorię: in q̃ angelus triplicit iuuat. s. viã p̃parando/ĩ via dirigendo/⁊ animã deferẽdo. De ꝓmo/Malach. iij. a. Ecce ego mittã angelũ meũ qui pręparabit viã ⁊c. De secũdo/Exo. xxiij. c. Ego mittã angelũ qui p̃cedat te. De tertio/Luc̃. xvj. e. Dia laçari portata est ab angelis in locũ quiet̃. Et sicꝓtet quõ in ꝓspectu angelorum psallere debem⁹: et ꝙ tã angelis q̃z deo gratias agere ꝓ tãtis patrocinijs teneamur. a ¶ Adorabo ad tẽplũ sanctum tuũ: videlicet materiale/ꝓpter efficaciã orationis. ij. Regl̃. viij. c. Quicunq̃ orauerit in templo hoc ⁊c. Itẽ ꝓpt̃ deuotionẽ excitandã. iij. Regl̃. viij. b. Impleuerat eñ gloria domũ dñi. Vel/Ad templũ sanctũ. s. ĩ corde/Intra nos eñ est quo adorem⁹. j. Cor̃. iij. d. Templũ dei sanctũ est q̃ estis vos. Templũ eñ dei est sedes dei: anima autem iusti est sedes sapientię. Vel templum dei sunt angeli: in quibus deus habitat. Qui q̃ gaudẽt de spiritualibus non de terrenis: ad illud templũ angelicũ adorant: futuri socij eoꝝ ꝓ quibus venit dominus angelorum. Sunt eñ angeli templũ dei/quasi templũ sursum: quia deus in illis habitat: fideles autẽ sunt templũ deorsũ. b ¶ Super misericordia tua ⁊ veritate tua: Hoc ẽ de q̃ ꝓfitet̃. i. laudat deũ. s. super misericordia. i. de misericordia/q̃ peccatorẽ respic̃ ⁊ ei parcis. c ¶ Et veritate: q̃ ꝓmissionẽ reddis ⁊ q̃ remuneras. Hę sũt duę vię q̃bus dñs ad nos venit: ex q̃bus ad deũ imus. Has ergo deo reddamus: Misericordiã in subueniẽdo: veritatẽ in iudicando. Sed in q̃ maxime appareat misericordia ⁊ veritas dei in nobis/oñdit: d ¶ Qñ magnificasti. i. magnũ fecisti: e ¶ Nomen sanctũ tuũ. i. christũ/super omne nomẽ/cęlestiũ/terrestriũ ⁊ ĩfernorꝫ: Phil̃. ij. b. Hęc aũt magnificentia apparuit in incaruatione mirifica: in natiuitate miraculosa: in p̃dicatiõe fructuosa/⁊ hmõi. Propterea orat exaudiri in virtute hui⁹ mirifici nois sup nos magnificati: Jõ sequit: f ¶ In quacũq̃ die. i. vt q̃ sine nube cupiditat⁹: g ¶ Inuocauero te exaudi me/effectualit̃. i. extra audi: faciẽdo mihi q̃ peto. Et hoc debes facere: qz nõ peto terrena/sed virtutes: q̃bus nõ potest subesse malũ. Et q̃d fit illud in q̃ petit exaudiri/dicit: h ¶ Multiplicabis ĩ anima mea virtutẽ. Nõ petit tpales diuitias: nõ salutẽ corpis: sz multiplicitatẽ virtutis. i ¶ Confiteant tibi ⁊c. Hęc est secũda pars: ĩ q̃ iuitat omnes iustos ad laudẽ dei. q. d. exẽplo meo: confiteant tibi dñe omnes reges terrę. i. moderati viri: qui reges terrę dicunt: quia se bene regere nouunt: Et hi solũ deũ laudare meritorie possũt: quia nõ est speciosa laus in ore pctõris: Eccl̃. xv. c. k ¶ Quia audierunt omnia verba oris tui. i. obedierũt. Luc̃. xj. d. Beati qui audiũt verbũ dei: ⁊ custodiũt illud. Et notant dicit: omnes reges: et/omnia verba: q̃ ꝑ ꝑus erãt abscõdita in vna gẽte iudęorꝫ/q̃b⁹ credita sũt eloq̃a dei: ⁊ mõ vbiq̃ reuelata sunt/⁊ ad omnes gentes missa. Q̃ significatũ est in vellere gedeonis: q̃ itur⁹ ꝗ madianitas/petijt signũ a dño. s. vt vell⁹ irrigarẽt/sicca manẽte area: deinde petijt vt vellere siccato/cõpluerẽt area. Area/ẽ orbis terraꝝ: vell⁹ gẽs iudęorꝫ ĩ medio orbe terraꝝ/habens gratię sacramentũ: nõ in manifesto/sed in nube secreti tanq̃ pluuia in vellere: sed expresso vellere. i. reuelato figurarũ secreto/pluuia in area et in toto orbe manifesta est/nõ operta. Solus christus/suauitas pluuię est. i. gratię: Hũc solũ ergo nescis ĩ scripturl̃ o iudęe ꝓpt̃ quẽ facte sunt: quẽ orbis terraꝝ recipit/q̃ irrigata est area. Et ita vellere siccato/omnes reges terre audierũt ꝟba oris tui. Dico/cõfiteant reges: l ¶ Et cantẽt: more eorꝫ q̃ ad terminũ optatę patrię appropinquãt: m ¶ In vijs dñi .i. in miscõia ⁊ veritate: q̃ sũt vię dñi. Ps̃. Vniuersę vię dñi miscõia ⁊ veritas. Et q̃d cãtare debeãt: Hoc. s. q̃ sequitur: Qñ magna est glia dñi. Et qz nõ solũ glia dñi ẽ magna in se/⁊ etiã in effectu: Jdeo sequit: n ¶ Qñ excelsus dñs: et tñ/humilia respicit: oculo miscõię: qz humilitas est color oculi dei/angelorꝫ/⁊ hoim gratissim⁹. o ¶ Et alta .i. supbos: p ¶ A lõge cognoscit: qz p grãz nõ est cũ eis: q̃s tñ pfecte videt. Vel alia lra: Alta lõge. i. valde supbos: q̃ ex nimia supbia nõ ꝓspiciũt ad pedes suos clara frõte. q ¶ Cognoscit. Mis eñ q̃si nescientib⁹ euenit tribulatio: qz eã nõ cogñscũt. Ecõtra ĩ medio tribulatiõis sũt: q̃ in hac vita degentes eam totã

a adorabo ad templũ sanctũ
b tuũ: ⁊ ꝓfitebor noi tuo. † Sũ
c per miscõia tua ⁊ vitãte tua:
d qñ mãgnificasti sup omne
e nõmẽ sctm̃ tuũ. In q̃acũ-
f q̃z die iuõcauero te† exaudi
g me: mũltiplicabis in anima
h mea virtutẽ. Cõfiteãt tibi
i dñe oẽs reges terrę: † qz aũ-
k dierũt oñia verba oris tui.
l Et cãtent in † mijs dñi: qñ
m magna est gloria dñi. Qñ
n excelsus dñs et humilia re-
o spicit: ⁊ ãlta a lõgẽ cõgñscit.

Ar. † In

Ar. † cito

Ps. 54

Ar. † qñ

Ar. † cãtet d

Ar. † excelsa

gentes eā totā tribulationē esse agnoscūt: Uñ si ꝓtingit ipsis tribulatio ex diuina laudatione siue ex bono ope: adest deus auxiliator. Uñ addit: a ¶ Si ambulauero ī medio tribulationis. s. verā patriā quērēs: b ¶ Viuificabis me. ī. saluabis me a tribulatiōe ūminenti: Aliter nō viuificat aliquē nisi in medio tribulatiōis. c ¶ Et super irā inimicorū ꝛc. ī. super id qō possūt inimici/est manus tua: Possunt eñ vt plus occidere/sed nō a te separe. Vel/Super irā inimicorū ꝛc. ī. amplius vindicas inimicos meos: dū nō diuti⁹ licet eis ꝓterere me: qz vl' morīūr vl' ꝓuertūr. Ecce eñ q̄ martyres plequebanr/memorias martyrū inquirūt. Vel/Sup irā ꝛc. ī. hoc ipsū q̄ irascunr mihi/tua est in illis animaduersio: Est eñ eis irasci pēna/nō tm̄ culpa. d ¶ Extēdisti manū tuā: faciēdo de eis vindictā. e ¶ Et saluū me fecit dextera tua: Nō sinistra/q̄ tpaliter saluat: sed dextera/q̄ eternaliē saluat. Nō hz de⁹ in se dexterā vel sinistrā: ꝗ dextera dei dr̄ fēlicitas ētna: sinistra fēlicitas tpalis ꝛc. f ¶ Dñs retribuet ꝓ me ꝛc. ī. pēnā/mihi aduersantibus: qz ego nō possum nec debeo retribuere mala ꝓ malis: quia mihi vindictā ꝛ ego retribuā: g ¶ Dñe miscdia tua in sēcl'm: qz sp paratus es recipere ad te veniētes h ¶ Opa manuū tuarū ne despicias: me. s. q̄ sū opus/manuū tuarū ne despicias: sbtrahēdo a me manū ꝓtectiōis tuē. Vel sic: f ¶ Dñs retribuet ꝓ me: qō ego nō possū nec debeo. Ro. xij. d. Nō vosmetipsos defēdētes charissimi ꝛc. g ¶ Dñe miscdia tua in sēcl'm. ī. in eternū: ideo nolo diē hoīs/qui tpalis est. Ergo/ h ¶ Opera manuū tuarū ne despicias: qz a te creati sum⁹ ꝛ iustificati. Opera ergo tua in nobis videas: qz opa nostra si videris/dānas: tua si videris coronas. Vel ꝓ mysticū intellectum tangit illud qō in euāgelio legīr de christo: q̄ cū vellet soluere censū ꝓ se et ꝓ petro illis q̄ tributū exigebāt/dixit petro: vade ꝛ mitte hamū in mare/ꝛ piscē q̄ ꝑmo ascēderit tolle ꝛ apī os ei⁹/ꝛ inuenies statherē. ī. duas didrachmas: Stather eñ pōderī gen⁹ est/habēs q̄ttuor drachmas. Et addidit: Da illis ꝓ me ꝛ ꝓ te. Hoc spūaliter fecit christ⁹: q̄ qō nō rapuit ꝓ nobis soluit. Christus q̄ est ꝑmus piscī/hamo mortī capt⁹: ꝑmus surgēs de mari: qz ꝑmogenit⁹ a mortuis. In cui⁹ ore iuenim⁹ duas didrachmas. ī. q̄ttuor drachmas. s. q̄ttuor euāgelia: q̄b⁹ a veratiōibus hui⁹ sēcl'i liberamur/ne iā debitores remaneam⁹: ibi eñ oīa nr̄a pcta soluunr. Pro nob q̄ reddidit/q̄ ꝓ se nihil debuit: in q̄ ꝑnceps mūdi pctm̄ nō inuenit quare occideret. Ideo iste humilir ait: Dñs retribuet ꝓ me: pciū redēptiōis: qz opa manuū tuarū nō despicis.

a Si ambūlauero ī medio tri
b bulatiōis viūificabis me: ēt
c sup irā inimicorū meorū ēxtē
d disti manū tuā: et salūū me
e fecit dextera tua. ¶ Dñs rē
f tribuet ꝓ me/dñē misericor
g dia tua in ¶ sēcl'm: ꝛ ōpa ma
h nuū tuarū ne despicias.

Al. ¶ Dñe retribues

Al. ¶ eternū

Deut. 32. c. Ro. 12. d.

Matth. 17. d.

Partitio psalmi

In finē psalmus dauid. CXXXVIII.

i Domine probasti me
k et cōgnouisti me: tū
l cognouisti sessiōnēz
m meā: et resurrectiōnē meam.

Domine ꝓbasti me ¶ Expo. Pś. CXXXVIII Titul⁹. In finē psalm⁹ dauid. Psalm⁹ iste obscurissim⁹ est/ꝛ plurimū ꝛ plenissim⁹: in q̄ dauid in ꝓsona christi loquīr: christ⁹ aūt ꝛ ecclia tāq̄ sponsus ꝛ sponsa sūt vna caro: ideo in hoc psalmo aliqū est vox capitis/aliqū mēbrorū. Quicq̄d q̄ hic loquīr ex ꝓsona suscēptē carnis ꝛ ad caput ꝑtinet qō iā ascēdit in cēlū/et ad mēbra q̄ adhuc peregrinanr in terra: in ꝓsona suꝑiōris captiui q̄ iā spe ī hierusalē restitur⁹ memor discessionis suē in q̄ deū latere nō potuit/ꝛ in q̄ cū se vlta sit man⁹ dñi/deliberat nō esse vlteri⁹ ab eo fugiendū/ꝗ ad eum per eundē: et hoc ex ꝓsona toti⁹ humanē naturē reuertētī ad deū/tāq̄ ex voce filij ꝓdigi de lōginqua regiōe redeuntī ad patrē. Sēsus tituli talis ē: Psalmus/iste dirigēs nos/in finem. ī. in christū/attribuir toti christo/in cui⁹ ꝓsona loquīr hic ꝓpha. Intentiōe monet nō fugere a deo/ꝗ ad ipsū. Mod⁹. Quattuor sūt ꝑtitiōes psalmi. Primo agit de noticia dei/q̄ cōꝑhēdit oīa opa ꝛ suꝑiōris captiui reuersi ꝛ exulātis: q̄ q̄si cogit eū q̄ latere nō potest/reuerti: maxime cū man⁹ dei ibi eū tetigerit. Scdo dicit nō esse a deo fugiendū/ꝗ ad ipsū recurrēdū: ibi: Quō iho. Tertio dicit q̄ta sit exultatio reuertēti ad deū: ibi: Cōfitebor. Quarto quō mali ei nō noceāt apīt: ibi: Si occider⁹. Vit q̄ ꝓpha ꝑsona ꝓ ꝓsona capitis loq̄ntis ad patrē: O/ i ¶ Domine. Hoc dicit christ⁹ patri ꝓ q̄ hō: nō eñ dñs ei⁹ est pī ei⁹/nisi qz dignat⁹ est nasci ꝓ carnē. Pat est dei: dñs/hoīs. Ergo qz pī ꝛ dñs est: pī est formē dei: dñs est formē serui: Un⁹ eñ ꝛ idē dei ꝛ hoīs fili⁹: q̄ ꝓ q̄ hō ad pīez ait: i ¶ Dñe ꝓbasti me/expimētis: vt ī tēptatiōe diaboli ī deserto: Matth. iiij. a. In ꝓsecutōib⁹ iudeorū: vt in passione. k ¶ Et cognouisti me: ī resurrectiōe. Nō dicit eū nouisse tūc qō aūt nō nouerat: ꝗ alijs tūc notū fecit quē aūt nō fecerat: ita vt ꝓbatū alijs ondīdit: Ac si dicat: Cognouisti me. ī. me cognosci fecisti: Sic ad abraā dixit Gen. xxij. c. Nunc cognoui q̄ timeas deū. ī. cognoscere feci. Et l ¶ Tu/dñe/cognouisti. ī. qō voluisti ꝛ approbasti ꝓ volūtatē tuā factū ē. Quid cognouisti? m ¶ Sessionē meā. ī. humilitatē in passiōe: n ¶ Et resurrectionē meā. ī. glificationē in resurrectiōe. Potest ꝛ hoc accipi ex voce mēbrorū: Ut eñ christ⁹ caput sedit ꝛ resurrexit: sic ꝛ sui sedēt humiles ī patiētia: surgēt recti in spe vitē eternē. Ro. v. a. Glriamur in tribulatiōib⁹/sciētes q̄ tribulatio patientiā opar: patiētia aūt ꝓbationē: ꝓbatio ꝑo spē: spes aūt nō ꝓfundit. Itē sedēt ꝓfitētes pctā sua: surgēt iustificati grā sua. Dicamus q̄ ꝛ nos: i ¶ Dñe ꝓbasti me ꝛ cōgnouisti me: tu cognouisti sessionē meā: q̄. s. ī hūilitate patiētiā habeo ꝛ pctā ꝓfiteor. n ¶ Et resurrectionē meā. s. q̄ ꝑ grāz iustificat⁹ surgo ꝛ ī spē vitē ētnē erigor. i ¶ Dñe ꝓbasti me ꝛc. Moraliter notandū q̄ est duplex de hoīe ꝓbatio: dei videlz ꝛ hoīs: Probat de⁹ et ꝓbat hō. De⁹ ꝓbat actiuos/ꝑtēplatiuos/ꝛ ꝑplatos. In ꝑplatī ꝓbat fidē. Jacob. j. a. Probatio fidei vīē patiētiā opar. j. Pet. j. b. In q̄ exultabitis modicū nūc si ꝓtristari oportet: vt ꝓbatio fidei vīē multo ꝑciosior sit auro qō ꝑ ignē ꝓbar. Itē patiētiā. Zach. xiij. d. Urā eos sic vrīr argentū: ꝛ ꝓbabo eos sic ꝓbar aurū. Et Dañ. xij. c. Eligenr et dealbabunr: ꝛ q̄si ignis ꝓbabunr. Itē officiū. ij. Cor. ix. d. Probationē ministerij glorificātes deū in obediētia ꝓfessiōis vīē. Itē timorē. Exo. xx. c. Ut ꝓbaret vos venit de⁹ ꝛc. Itē iīr ꝑtēplatiuis ꝓbat innocētiā. Job. xxiij. c. Ipse scit viā meā et ꝓbauit me. Itē dilectionē. Sap. xj. b. Hos tāq̄ pī monēs ꝓbasti. Et Gen. xxvij. c. Accede huc vt tangā te fili mi ꝓbē ꝛc. Itē intentionē. Prouerb. xvij. a. Sicut igne ꝓbar argētū et aurū ī camino: ita corda ꝓbat de⁹. Itē volūtatē. Hiere. xj. d. Tu aūt dñe sabaoth q̄ iudicas iuste/et ꝓbas corda et renes. Itē ꝓbat de⁹ actiuos ī aduersitate. Pś. Probasti cor meū ꝛc. Et Eccī. ij. a. In igne ꝓbar argētū ꝛ aurū ꝛc. Itē in tēptatione. Eccī. xxvij. a. Uasa figuli ꝓbat fornax. Tob. xij. c. Quia acceptⁿ eras deo ꝛc. Itē in ꝓsperitate. Judicī. vij. a. de lambētib⁹ aq̄s dicit: Duc eos ad aq̄s: ꝛ ibi ꝓbabo illos. Aquē/sī fluxibiles ꝓspitates. Itē ī ꝓuersatiōe. Deut. j. b. Date ex vob viros ꝓudētes ꝛ gnaros: q̄ꝛ ꝓuersatio ꝓbata sit ī tribub⁹. Itē ꝓbat de⁹ hoīez vt vas: vt amicū. Pōi moꝛ vas ꝑ sonū: si clare sonat ꝑcussū: grās. s. agēdo/cū iob dicēdo/Dñs dedit dñs abstulit ꝛc. sit nomē dñi bñdictū. Itē de diuinis loq̄ndo. Uñ Hiero⁹. Bta lingua q̄ nō nisi de diuinis nouit ꝓstruere ꝓmonē. Sz mīri sūt fistulē diaboli. Job xl. b. Ossa illi⁹ velut fistulē ēris. Itē ꝓbat vt vas pinfusum. Eccī. xxj. c. Cor fatui q̄si vas ꝓfractū/qō lutū. ī. spurciciā retinet/nō aquā puram. ī. sapiētiā. Unde sequitur: Omnē sapiētiā nō tenebit. Itē ꝓbat vt vas ꝑ ignē. Sap. iij. b. Tāq̄ aurū in fornace ꝛc. Sz de illis q̄ ꝑ ipatientiā incinerant ꝛ ignē tribulatiōis ferre nequeūt/dr̄ Esa. j. f. Argētū tuū versū ē ī scoriā. Hiere. vj. g. Argētū reprobū voca eos. Itē ꝓbat deus hoīez vt

Moraliter Duplex ꝓbatio de hoīe De⁹ ꝓbat ī ꝑplatis

De⁹ ꝓbat ī ꝑtēplatiuis

De⁹ ꝓbat actiuos Pś. 16.

Itē deus ꝓbat hoīez vt vas Job. 1. d.